

være til Foredrag med Overfrakte paa og Tilflæde om Halsen. Det er dog ikke bevist, at der ikke er noget Lokale, fordi man ikke kan faae det saa konfortabelt som man ønsker det. Det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) vilde troe, idet han ikke var vant til at blive modtaget; han glemmer, at vi ikke ere et Kompagni; men jeg undskylder, at det ærede Medlem i den Henseende, naar han fører et saadant Spørg, ikke er kjendt med de Hensyn vi her skulde hinanden. Vi respektere Andres Opfattelse af en Sag, men det ærede Medlem har ikke Ret til at paahvde os sin Opfattelse som vor; Enhver af os har i den Henseende den fornødne personlige Frihed. Det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Ansjer) gik nærmere ind paa Nytten af at have et Lokale for 300 Officerer, hvori der kunde holdes Foredrag, det ærede Medlem for Randers sagde ugentlige. Nu er jeg tilbøjelig til at tro, at det ikke just vil være aldeles givet, at der kom 300 sammen til ugentlige Foredrag, og at disse Foredrag i Reglen ikke ville være anlagte saaledes, at Tilhørerne ville drage væsentlig Nytte deraf for deres eget Vaaben; thi Foredrag der holdes saa ofte, kunne ikke angaa Gjenstande af fælles Interesse, men desles de i mindre Dele, kunde man nøies med mindre Lokaler, idet man tilbøielig henviser hvert Vaaben til sit Lokale, og forsaavidt det var mere almindelige Foredrag, er det vel kun en Del af Officererne, der ville følge dem med Interesse; men fordi det er nyttigt, og af Almeninteresse, er det dermed ikke givet, at man skal gaa ind paa at bevilge et saadant Lokale. Der er jo saa overordentlig meget nyttigt, saa meget af Almeninteresse, som vi maa negte; men det ærede Medlem maa undskyldes, at naar han siger, at en Grosfererklub ikke kan være af Almeninteresse, spørger jeg: mon Hørsalen ikke er af stor og almen Interesse, og saaledes kunde en anden Sal ogsaa være af stor og almen Interesse til Fremme af Stibsheder og Sigt. Det er ikke Alt til Lyt, naar man saaledes kommer sammen. Jeg nævnte kun som en almindelig Sammenligning, at det er ganske naturligt, at man har et saadant Duffet, men man kunde have saadanne Duffer, der ogsaa kunde være berettigede uden derfor at kunne faae dem opfyldte. Nu siger det ærede Medlem for Viborg (Ansjer) dernæst, at det er overordentlig vigtigt for de alvorlige Forhold, hvorunder man kan komme til at virke sammen, at man lærer hinanden at kjende. Jeg nærer imidlertid den Tro, at det ærede Medlem overdriver i høj Grad Betydningen af, at 300 Officerer ere samlede i et Lokale af og til nogle Timer, overdriver i høj Grad Nytten deraf for en Samvirkning under alvorlige Krigsforhold. Det turde maasse vise sig, at det kun har lidt at betyde, at den, der kan være overordentlig god til at holde et Foredrag, kan være en daarlig Karl i Marken, og at en Anden,

som man ser lidt skjævt til i Foredragssalen som en daarlig Kammerat, vil i Marken lægge ganske andre Egenheder for Dagen. Denne Samværen kan have en vis Betydning, men man maa ikke overdrive Betydningen deraf; selve Spørgsmaalet kunde efter min første Udtalelse ingenlunde give Anledning til den Debat vi have faaet; men jeg skal fremdeles hælde min og Enhvers Ret til at have en fra de Herrers forskjellig Opfattelse af de Spørgsmaal, som de behøge at falde Takka.

Ansjer. Man kan naturligvis ikke have Indflydelse paa hvilken Opfattelse de Herrere ville have af dette Spørgsmaal. Jeg bad kun om Ordet i Anledning af den ærede Ordførers Ytring om, at der var mange andre Ting, der kunde have almindelig Interesse, og som ikke underlættes af Staten. Naar han der henviste til Grosferocietetet paa Børsen, saa vil jeg spørge, om han ikke tror, at de Herrere der ere i Stand til at skaffe sig betalte for de Udgifter, de have derved. Men det er netop det Særegne, at disse Foredrag, og hvad dertil hører, ere i Statens Interesse, og at de Paagældende ikke kunne skaffe sig betalte for de Udgifter, som derved foranlediges, paa en anden Maade end ved et Statsstiftud. Dette have vi ogsaa erkjendt udenfor Kjøbenhavn, idet Rigsdagen har givet en Bevilling dertil, og det, hvorpaa jeg vilde henlede Opmærksomheden, var ikke andet end at faae Kjøbenhavns Garnison stillet paa lige Fod med de andre Garnisoner. Jeg skal imidlertid ikke føre denne Sag videre, da der jo egentlig ikke foreligger noget Forhandlingsgenneherom.

Thomsen. Jeg skal ikke gaa ind paa videre at diskutere de Spørgsmaal, som have været under Forhandling i de sidste Diebliske. Jeg skal overhovedet fatte mig meget kort, thi hvad jeg har at sige, vil væsentlig allerede være udtalt af andre ærede Medlemmer. Jeg vil saaledes kunne henholde mig til dem og navnlig ogsaa til det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sngerslev), som udtalte sig vedrørende Punktet under Nr. 173 i Betænkningen. Der er kun et enkelt Punkt, jeg tror særlig at burde omtales, og det er Uendingsforslaget under Nr. 98 af den høitærede Krigsminister, som gaar ud paa at søge bevilget nogle Lønninger til Lieutenanter og Reservelæger ved Kjøbenhavns Væbning. Naar jeg særlig omtaler dette Forslag og anmoder det høie Thing om paa dette Punkt at slutte sig til Ministeren og gaa imod Udvalget, er det, fordi jeg tror at burde gøre opmærksom paa, at der her bagved skjuler sig et Principspørgsmaal; og som ærede Medlemmer vide, har jeg altid stillet mig paa det Standpunkt, at, naar en Tilstand er loyelig bestaaende, skal man ogsaa overholde den, og desuden mener jeg, at man overhovedet ikke skal gaa ind paa at gøre enkelte Strid, der